

สุนัขสายพันธุ์ปอมเมอเรเนียน | Pomeranian

สุนัขสายพันธุ์ ปอมเมอเรเนียน (Pomeranian)

ปอมเมอเรเนียน Pomeranian สืบเชื้อสายมาจากสุนัข ลากเลื่อนขนาดใหญ่ ปัจจุบันปอมเมอเรเนียนตัวเล็กมีประวัติอันยาวนานและน่าสนใจ สุนัขหน้าจิ้งจอกที่มีชื่อเล่นว่า “สุนัขตัวเล็กที่คิดว่าทำได้” มีขนาดกะทัดรัด คล่องแคล่ว และสามารถแข่งขันในด้านความว่องไวและการเชื่อง หรือเพียงแค่เป็นเพื่อนในครอบครัวเหมาะสมด้วยประการทั้งปวงค่ะ

ปอมอาจตัวเล็ก แต่ก็ไม่ได้ทำแบบนั้นเสมอไปและอาจถึงกับทำทาสุนัขตัวใหญ่ แม้ว่าพวกน้องจะทำเพื่อสัตว์เลี้ยงในคอนโดที่ดี น้องๆก็สามารถเห่าได้มากเช่นกัน ซึ่งเพื่อนบ้านของเพื่อนอาจไม่ตื่นเต้นมากนัก แต่ตราบดีที่คุณให้สุนัขของเพื่อนออกกำลังกายและใช้เวลาเล่นอย่างเต็มที่ อย่าให้พวกน้องอยู่ในสภาพอากาศร้อน และมอบความรักและความเอาใจใส่ให้พวกน้องมากมาย คุณก็จะมีเพื่อนครอบครัวขนยาวที่น่ารัก น่าเอ็นดู

ปอมเมอเรเนียน Pomeranian สืบเชื้อสายมาจากสุนัข ลาก เลื่อนขนาดใหญ่ ปัจจุบันปอมเมอเรเนียนตัวเล็กมีประวัติอัน ยาวนานและน่าสนใจ สุนัขหน้าจิ้งจอกที่มีชื่อเล่นว่า “สุนัขตัวเล็ก ที่คิดว่าทำได้” มีขนาดกะทัดรัด คล่องแคล่ว และสามารถแข่งขัน ในด้านความว่องไวและการเชื่องฟัง หรือเพียงแค่เป็นเพื่อนใน ครอบครัวเหมาะสมด้วยประการทั้งปวงค่ะ

ประวัติสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน (Pomeranian)

เจ้าปอม ได้รับการพัฒนาในจังหวัด Pomerania จากสายพันธุ์ Spitz โบราณของประเทศทางตอนเหนือไกล ญาติ สนิทของปอมคือ สุนัขพันธุ์ Norwegian Elkhound , Schipperke , German Spitz , American Eskimo Dog , Samoyedและสมาชิกอื่น ๆ ของ Spitz หรือกลุ่มสุนัขทางเหนือซึ่งทั้งหมดมีลักษณะเป็นลิม คีระชะ หูทึม และขนยาว หนา ปอมเมอเรเนียนตอนต้นมีน้ำหนักมากถึง 30 ปอนด์

แม้ในช่วงแรก ๆ ของสายพันธุ์ ปอม ก็เป็นที่นิยม คนเด่นที่บอกว่ามีสุนัขประเภทใบหู ได้แก่ นักศาสนศาสตร์ Martin Luther ที่มี ปอม ชื่อ Belferlein ซึ่งเขาพูดถึงบ่อยๆในงานเขียนของเขา ศิลปินมีเกลันเจโล ซึ่งปอมนั่งบน หมอนผ้าซาตินและเฝ้าดูเขาทาสีเพดานโบสถ์น้อยซิสทีน นักฟิสิกส์ชื่อไอแซก นิวตัน ซึ่งมีรายงานว่าปอมชื่อโดมอนด์ ได้เคี้ยวต้นฉบับหลายฉบับของเขา และนักแต่งเพลงโมสาร์ท ซึ่งปอมชื่อพิมเพิร์ลและเขาอุทิศบทเพลงให้

ในปี ค.ศ. 1761 เจ้าปอม ได้ย้ายไปอังกฤษเมื่อ Sophie Charlotte เจ้าหญิงแห่ง Mecklenburg-Strelitz อายุ 17 ปี (จังหวัดใกล้เคียงของ ปอมเมอเรีย) แต่งงานกับเจ้าชายอังกฤษซึ่งจะเป็น King George III เธอนำสุนัขขาวซึ่งส่วน ใหญ่เป็นคู่หนึ่งชื่อพีบีและเมอร์คิวรีมาด้วย ซึ่งมีน้ำหนักมากกว่า 20 ปอนด์ ซึ่งเป็นมาตรฐานในขณะนั้น แม้ว่าน้องๆ จะได้รับความนิยมในแวดวงราชวงศ์ แต่สายพันธุ์ใหม่ก็ไม่ได้ได้รับความสนใจจากสาธารณชน

ทั้งหมดนี้เปลี่ยนไปในรัชสมัยของพระราชินีวิกตอเรียหลานสาวของควีนชาร์ลอตต์ ในช่วง 64 ปีของเธอในฐานะ ราชีนีแห่งอังกฤษ สมเด็จพระราชินีวิกตอเรียได้เพาะพันธุ์สุนัขมากกว่า 15 สายพันธุ์ ในปีต่อๆ มา เธอชอบปอมเม อเรเนียนเป็นพิเศษ ซึ่งเธอเห็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2431 ระหว่างการเดินทางไปอิตาลี เธอตกหลุมรักปอมเซบิลและ ปอมสีแดงที่ชื่อมาร์โค ซึ่งมีน้ำหนักเพียง 12 ปอนด์ ทุกวันนี้ หลายคนเชื่อว่าเขาเป็นแรงบันดาลใจในการเพาะพันธุ์ ปอมเมอเรเนียนที่มีขนาดเล็กลง

มาร์โคได้เข้าร่วมการแข่งขันภายใต้ชื่อควีนในการแสดงสุนัขหลายรายการและได้รับรางวัลมากมาย วิกตอเรียยังซื้อ ปอมอีกสามตัวในการเดินทางไปฟลอเรนซ์ในปี พ.ศ. 2431 หลังจากมาร์โค ปอมที่โด่งดังที่สุดคนต่อไปของวิกตอเรีย คือจิน่าซึ่งเป็นแชมป์รายการสุนัขในลอนดอนด้วย วิกตอเรียรักปอมของเธอมากจนในขณะที่ยังมีชีวิต เธอขอให้ พาปอมคนโปรดของเธอ (ชื่อตุริ) มาที่ข้างเตียงของเธอ

ความรักของวิกตอเรียที่มีต่อปอมเมอเรเนียน โดยเฉพาะปอมที่ตัวเล็กกว่า เป็นแรงบันดาลใจให้นักเล่นสุนัขชาว อังกฤษเริ่มผสมพันธุ์ปอมที่ตัวเล็กกว่า ตั้งแต่ปี 1900 จนถึงปี 1930 เจ้าปอม มักมีผู้เข้าแข่งขันในการแสดงสุนัข Crufts ซึ่งเป็นแชมป์ระดับชาติของสหราชอาณาจักรมากที่สุด ในช่วงเวลานี้เองที่มาตราฐานของสายพันธุ์มีความ เสถียร โดยมีขนาดลดลงจนถึงน้ำหนักปัจจุบัน และขนมีลักษณะเป็นร่องลึก นอกจากนี้ ในช่วงเวลานี้มีสีให้เลือก หลากหลายมากขึ้น ต้นปอมส่วนใหญ่เป็นสีขาว สีดำ ซ็อคโกแลตหรือสีน้ำเงิน แต่หลังจากที่สุนัขสีส้มเริ่มเป็นผู้ชนะ

ในงานแสดงสุนัขในปี 1920 สีขนต่างๆ ก็เพิ่มขึ้น

ความนิยมของปอมแพร์กระจายไปทั่วมหาสมุทรแอตแลนติก ในปี พ.ศ. 2431 ปอมช็อคติกเป็นปอมตัวแรกที่เข้าสู่หนังสือสถิติบุ๊คของ American Kennel Club (AKC) ในปี พ.ศ. 2435 ปอมคนแรกได้เข้าร่วมงานแสดงสุนัขในนิวยอร์ก หลังจากที่ AKC รู้จักสายพันธุ์นี้ในปี 1900 เจ้าปอม ก็ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1909 American Pommeranian Club ได้รับการยอมรับในฐานะสมาชิกของ AKC และได้รับการแต่งตั้งให้เป็น Parent Club สำหรับสายพันธุ์ ในช่วงกลางศตวรรษ ปอม เป็นสุนัขสายพันธุ์หนึ่งที่ได้รับคามนิยมมากที่สุดในอเมริกา วันนี้น้องๆ อยู่ในอันดับที่ 14 จาก 155 สายพันธุ์และพันธุ์ที่ลงทะเบียนโดย AKC

ไฮไลท์สุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

- ปอมมักจะสงสัยคนแปลกหน้าและสามารถเห่าได้มาก
- ปอมเมอเรเนียนอาจเป็นเรื่องยากที่จะฝึกในบ้าน ขอแนะนำให้ออกไปฝึกบ้าง
- ความร้อนและความชื้นสูงอาจทำให้ ปอม ของเพื่อนๆ ร้อนเกินไปและอาจเป็นโรคลมแดดได้ เมื่อปอมของเพื่อนอยู่กลางแจ้ง คอยดูเขาอย่างระมัดระวังสำหรับสัญญาณของความชื้นสูงเกินไปและพาเขาเข้าไปข้างในที่ร่ม น้องๆ เป็นสุนัขบ้านแน่นอนและไม่ควรเก็บไว้กลางแจ้ง
- แม้ว่าปอมจะเข้ากับเด็กได้ดี แต่ก็ไม่ใช่ตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับเด็กที่อายุน้อยหรือกระตือรือร้นมากเพราะมีขนาดเล็ก อย่าปล่อยให้ลูกเล็กๆ และปอมของเพื่อนๆ เล่นโดยไม่มีผู้ดูแล
- เนื่องจากพวกมันมีขนาดเล็กมาก ปอม จึงถูกมองว่าเป็นเหยื่อของนกฮูก นกอินทรี เหยี่ยว หมาป่า และสัตว์ป่าอื่นๆ อย่าปล่อยให้พวกมันวิ่งข้างนอกโดยไม่มีใครดูแล และระวังหากมีนกนักล่าอยู่ในสถานที่ของเพื่อนๆ ในกรณีนี้ ให้อยู่ใกล้ปอมเพื่อไม่ให้มันพยายามอุ้มน้อง!
- เนื่องจากปอมมีขนาดเล็กและน่าดึงดูดใจ ปอม จึงเป็นเป้าหมายของพวกลูกพาตัว ซึ่งเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่คุณไม่ควรทิ้งพวกมันไว้ข้างนอกโดยไม่มีใครดูแล แม้แต่ในสนามหญ้าที่มีรั้วรอบขอบชิด
- แม้ว่าปอมจะตัวเล็ก แต่ดูเหมือนว่าปอมจะไม่รู้ตัวและสามารถมีทัศนคติแบบ “หมาตัวใหญ่” ได้ สิ่งนี้สามารถสะกดความหายนะได้หากน้องๆ ตัดสินใจที่จะไล่ตามสุนัขตัวใหญ่ที่น้องๆ คิดว่ากำลังบุกรุกอาณาเขตของตนหรือถ้าน้องๆ กระโดดจากที่สูง การทำให้แน่ใจว่าลูกน้อยของเพื่อนๆ จะไม่ทำร้ายตัวเองเนื่องจากไม่ทราบข้อจำกัดของเขา ขึ้นอยู่กับคุณ
- เมื่อปอมของเพื่อนๆ แก่ตัว เขาอาจเกิดจุดหัวล้านบนขนที่สวยงามของเขา
- เพื่อให้ได้สุนัขที่แข็งแรง อย่าซื้อลูกสุนัขจากพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่ขาดความรับผิดชอบ ฟาร์มสุนัข หรือร้านขายสัตว์เลี้ยง มองหาพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีชื่อเสียงซึ่งทำการทดสอบสุนัขที่ผสมพันธุ์เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีโรคทางพันธุกรรมที่อาจส่งผ่านไปยังลูกสุนัขได้และมีนิสัยที่ดี

หน้ารวมสายพันธุ์สุนัข

f KAWAII BEAR

ขนาดสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ปอมเมอเรเนียนสูง 7 ถึง 12 นิ้ว และหนัก 3 ถึง 7 ปอนด์ ลูกครอกบางตัวมีลูกหมาที่ย้อนเวลากลับไปสมัยที่พวกน้องตัวใหญ่และโตเป็น 12 ถึง 14 ปอนด์หรือมากกว่านั้น ลูกสุนัขเหล่านี้เป็นตัวเลือกที่ดีสำหรับครอบครัวที่มีลูก

ลักษณะนิสัยสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ปอมเมอเรเนียนผู้ฉลาดและร่าเริง เขาชอบพบปะผู้คนใหม่ๆ และเข้ากับสัตว์อื่นๆ ได้ดีแม้ว่าบางครั้งเขาจะคิดว่าตัวเองตัวใหญ่กว่าตัวเขามาก อย่าปล่อยให้เขาทำหายสุนัขที่โตกว่าด้วยความเชื่อที่ผิดๆ ว่าเขาตัวใหญ่กว่าหรือใหญ่กว่านั้น

เจ้าปอม ตื่นตัวและอยากวิ่งอยากเห็นเป็นสุนัขเฝ้าบ้านที่ยอดเยี่ยมและจะเห่าอะไรก็ได้ที่ไม่ธรรมดา สอนน้องๆ ให้หยุดเห่าตามคำสั่งแม้ว่าน้องๆ อาจจะไปตลอดทั้งวัน

อารมณ์ได้รับผลกระทบจากปัจจัยหลายประการ รวมทั้งการถ่ายทอดทางพันธุกรรม การฝึกอบรม และการขัดเกลาทางสังคม ลูกสุนัขที่มีนิสัยดี ขี้สงสัย และขี้เล่น เต็มใจที่จะเข้าหาผู้คนและดูแลพวกมันเอง เลือกลูกสุนัขกลางถนนที่พร้อมจะนั่งบนตักของเพื่อนๆ อย่างดี ไม่ใช่คนที่จะหุบตีเพื่อนร่วมครอกหรือคนที่ซ่อนตัวอยู่ที่มุมถนน ความก้าวร้าวและความเขินอายไม่ใช่ลักษณะเฉพาะที่ลูกสุนัข ปอม ของเพื่อนๆ จะโตเร็วกว่า

พบปะผู้ปกครองอย่างน้อยหนึ่งคนเสมอ – โดยปกติแม่คือคนที่พร้อม – เพื่อให้แน่ใจว่าน้องๆ มีอารมณ์ดีที่คุณสบายใจ การพบปะพี่น้องหรือญาติคนอื่น ๆ ของผู้เลี้ยงก็มีประโยชน์ในการประเมินว่าลูกสุนัขจะเป็นอย่างไรเมื่อเขาโตขึ้น น้องๆ ควรเป็นมิตร สงบ เยือก และอยู่ได้ง่าย

เช่นเดียวกับสุนัขทุกตัว ปอมเมอเรเนียน ต้องการการเข้าสังคมตั้งแต่นั้นๆ เช่น การได้พบปะผู้คน สถานที่ท่องเที่ยวเสียง และประสบการณ์ต่างๆ มากมาย เมื่อน้องๆ ยังเด็ก การขัดเกลาทางสังคมช่วยให้ลูกสุนัข ปอม ของเพื่อนๆ เติบโตขึ้นมาเป็นสุนัขที่มีความรอบรู้

การลงทะเบียนเรียนในชั้นอนุบาลลูกสุนัขถือเป็นการเริ่มต้นที่ดี การเชิญผู้มาเยี่ยมเยียนเป็นประจำ และพาเขาไปที่สวนสาธารณะที่พลุกพล่าน ร้านค้าที่อนุญาตให้สุนัขเข้าได้ และการเดินเล่นสบายๆ เพื่อพบกับเพื่อนบ้านจะช่วยให้เขาขัดเกลาทักษะทางสังคมของเขา

สุขภาพสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

โดยทั่วไปแล้ว ปอมเมอเรเนียนจะมีสุขภาพดี แต่ก็เหมือนกับสุนัขทุกสายพันธุ์ นื่องๆมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพบางอย่าง ไม่ใช่ว่าปอมทุกคนจะเป็นโรคเหล่านี้ทั้งหมด แต่สิ่งสำคัญคือต้องระวังหากคุณกำลังพิจารณาสายพันธุ์นี้

หากคุณกำลังจะซื้อลูกสุนัข ให้หาพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่ดีซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดด้านสุขภาพสำหรับทั้งผู้เลี้ยงของลูกสุนัขของเพื่อนๆ ไปรับรองสุขภาพพิสูจน์ว่าสุนัขได้รับการทดสอบและปลอดจากอาการบางอย่าง ใน ปอม คุณควรคาดหวังว่าจะได้เห็นการอนุญาตด้านสุขภาพจาก Orthopedic Foundation for Animals (OFA) สำหรับ dysplasia สะโพก (ด้วยคะแนนยุติธรรมหรือดีกว่า), dysplasia ข้อศอก, hypothyroidism และโรค von Willebrand; จากมหาวิทยาลัยออเบิร์นสำหรับ thrombopathia; และจาก Canine Eye Registry Foundation (CERF) ที่รับรองว่าดวงตาเป็นปกติ คุณสามารถยืนยันการตรวจสุขภาพได้โดยตรวจสอบเว็บไซต์ของ OFA (offa.org)

- **อาการแพ้:** ปอมเมอเรเนียนบางตัวสามารถประสบกับอาการแพ้ต่างๆ ได้ ตั้งแต่การแพ้การสัมผัสไปจนถึงการแพ้อาหาร หากปอมของคุณเลียอุ้งเท้าหรืออุ้งหน้าบ่อยๆ ให้สงสัยว่าเป็นโรคภูมิแพ้และให้สัตวแพทย์ตรวจดู
- **โรคลมบ้าหมู:** Pomeranians บางคนพัฒนาโรคลมชักและมีอาการชัก ถ้าปอมมีอาการชัก ให้พาไปหาหมอเพื่อตรวจดูว่าการรักษาแบบใดที่เหมาะสม
- **ปัญหาดวงตา:** ปอมเมอเรเนียนมักมีปัญหาสายตาหลายอย่าง เช่น ต้อกระจก ตาแห้ง (keratoconjunctivitis sicca) (ความแห้งของกระจกตาและเยื่อตา) และปัญหาต้อน้ำตา ปัญหาเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้ในสุนัขโตเต็มวัยและอาจทำให้ตาบอดได้หากไม่ได้รับการรักษา ติดต่อสัตวแพทย์หากคุณสังเกตเห็นรอยแดง รอยแผลเป็น หรือน้ำตามากเกินไป
- **กระดูกอกที่สะโพก:** สะโพก dysplasia เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวในใบหู ปัจจัยหลายอย่าง รวมทั้งพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และอาหาร มีส่วนทำให้เกิดความผิดปกติของข้อสะโพก ปอมเมอเรเนียนที่ได้รับผลกระทบมักจะสามารมีชีวิตที่ปกติสุขได้ ไม่เหมือนกับสุนัขพันธุ์ใหญ่และยักษ์บางสายพันธุ์ที่ต้องการการผ่าตัดเพื่อให้ไปไหนมาไหนได้ง่าย
- **โรค Legg-Perthes:** นี่เป็นอีกโรคที่เกี่ยวข้องกับข้อสะโพก ของเล่นหลายสายพันธุ์มักมีอาการเช่นนี้ เมื่อใบหูของคุณมี Legg-Perthes ปริมาณเลือดที่ไปเลี้ยงที่ศีรษะของกระดูกโคนขา (กระดูกขาหลังขนาดใหญ่) จะลดลง และหัวของกระดูกโคนขาที่เชื่อมต่อกับกระดูกเชิงกรานจะเริ่มสลายตัว โดยปกติ สัญญาณแรกของ Legg-Perthes เกิดขึ้นเมื่อลูกสุนัขอายุ 4 ถึง 6 เดือน สัญญาณแรกกำลังเดินกะเผลกและลิบของกล้ามเนื้อขา สัตวแพทย์ที่ผ่านการรับรองสามารถทำการผ่าตัดเพื่อตัดกระดูกโคนขาที่เป็นโรคออกได้ เพื่อที่จะได้ไม่ติดกระดูกเชิงกรานอีกต่อไป เนื้อเยื่อแผลเป็นที่เกิดจากการผ่าตัดสร้าง “ข้อเทียม” และลูกสุนัขมักจะไม่มีอาการเจ็บปวด
- **Patellar Luxation:** นี่เป็นปัญหาทั่วไปสำหรับ Poms กระดูกสะบ้าเป็นกระดูกสะบ้าหัวเข่า Luxation หมายถึงความคลาดเคลื่อนของส่วนกายวิภาค (เป็นกระดูกที่ข้อต่อ) Patellar luxation คือเมื่อข้อเข่า (มักเป็นขาหลัง) เลื่อนเข้าและออกจากตำแหน่งทำให้เกิดอาการปวด สิ่งนี้อาจทำให้หมดอำนาจ แต่สุนัขจำนวนมากมีชีวิตที่ค่อนข้างปกติด้วยสภาพนี้
- **หลอดลมยุบ:** นี่เป็นภาวะที่หลอดลมซึ่งนำอากาศไปยังปอดมีแนวโน้มที่จะยุบตัวได้ง่าย สัญญาณที่พบบ่อยที่สุดของหลอดลมยุบคืออาการไอเรื้อรัง แห้ง และรุนแรง ซึ่งหลายคนอธิบายว่าคล้ายกับ “เสียงห่าน” เนื่องจากอาจเกิดจากการดึงปลอกคอ แรงเกินไป ขณะเดิน คุณควรฝึก Pom ให้เดินเคียงข้างคุณแทนที่จะดึงสายจูง หรือใช้สายรัดแทนปลอกคอ หลอดลมยุบสามารถรักษาในทางการแพทย์หรือผ่าตัดได้
- **ปัญหาทางพันธุกรรม:** ปอมมักมีปัญหาฟันและเหงือกและฟันหลุดได้ตั้งแต่เนิ่นๆ ระวังปัญหาทางพันธุกรรมและพาปอมไปหาหมอเพื่อตรวจสุขภาพฟันเป็นประจำ

การเลี้ยงดูสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ปอมเมอเรเนียนมีความกระฉับกระเฉงในอาคารและเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับผู้อยู่อาศัยในคอนโดและผู้ที่ไม่มีสนามหญ้า น้องๆมีระดับกิจกรรม ปานกลาง และจะเพลิดเพลินกับการเดินหรือเล่นในแต่ละวันสั้นๆหลายครั้ง

พวกน้องน่ารักและชอบเดินนานๆ แต่จำไว้เสมอว่าพวกน้องตัวเล็กและไวต่อความร้อน พวกน้องชอบเล่นและเบื่อง่าย ดังนั้นอย่าลืมให้ของเล่นมากมายและหมุนเวียนพวกน้องบ่อยๆ เพื่อให้มีสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ น้องๆชอบของเล่นที่ทำทายน้องๆเป็นพิเศษ

กิจกรรมหนึ่งที่ทั้งคุณและปอมจะสนุกไปกับการฝึกกลวง ปอม ชอบที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และสนุกกับการเป็นศูนย์กลางของความสนใจ ดังนั้นการสอนลูกเล่นต่างๆ จึงเป็นวิธีที่สมบูรณ์แบบในการผูกสัมพันธ์กับน้องๆในขณะที่ทำให้การออกกำลังกายและการกระตุ้นทางจิตใจแก่น้องๆ

น้องๆมีช่วงความสนใจสั้น ๆ ดังนั้นให้การฝึกอบรมสั้นและสนุกสนาน ให้รางวัลแก่ ปอม ด้วยการชมปฏิบัติต่อหรือเล่นเมื่อใดก็ตามที่เขาทำตามคำสั่งอย่างถูกต้องหรือทำอย่างอื่นที่คุณชอบ

การให้อาหารสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ปริมาณที่แนะนำต่อวัน: อาหารแห้งคุณภาพสูง 1/4 ถึง 1/2 ถ้วยต่อวัน แบ่งเป็น 2 มื้อ

หมายเหตุ: ปริมาณอาหารที่สุนัขโตเต็มวัยของเพื่อนๆกินเข้าไปนั้นขึ้นอยู่กับขนาด อายุ การสร้าง เมตาบอลิซึม และระดับกิจกรรม สุนัขเป็นปัจเจก เช่นเดียวกับคน และไม่จำเป็นต้องได้รับอาหารในปริมาณเท่ากัน เกือบจะเป็นไปโดยไม่ได้บอกว่าสุนัขที่กระตือรือร้นต้องการมากกว่าสุนัขที่นอน คุณภาพของอาหารสุนัขที่คุณซื้อยังสร้างความแตกต่าง ยิ่งอาหารสุนัขดีเท่าไร อาหารสุนัขก็จะยิ่งไปหล่อเลี้ยงสุนัขของเพื่อนๆได้มากขึ้นเท่านั้น และคุณจะต้องเขย่าชามของสุนัขให้น้อยลง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้อาหาร ปอม ของเพื่อนๆ โปรดดูแนวทางในการซื้ออาหารที่เหมาะสมให้อาหารลูกสุนัขของเพื่อนๆและให้อาหารสุนัขโตของเพื่อนๆ

สีขนและการดูแลสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ความโดดเด่นของปอมเมอเรเนียน คือขนสองชั้นที่หนาและโดดเด่น พร้อมขนชั้นในที่มีขนนุ่ม หนาและฟู และขนด้านบนยาวตรงและเป็นน้องเงาที่สัมผัสได้ยาก ขนรอบคอและหน้าอกที่ยาวขึ้นจะทำให้ปอมดูภูมิไฉมมากขึ้น

หางของปอมเป็นอีกลักษณะเด่นของสายพันธุ์ หางมีขนดกที่มีขนดกสูงแบนราบ คลิปไปทางหลังของสุนัข ที่น่าสนใจคือเมื่อปอมเกิดมา หางของน้องจะไม่เป็นแบบนี้ อาจต้องใช้เวลาหลายเดือนกว่าหางจะพัฒนาในลักษณะนี้

สิ่งที่ยอดเยี่ยมอย่างหนึ่งเกี่ยวกับปอมเมอเรเนียนคือน้องมาในสีหรือลวดลายใดๆ ที่คุณสามารถจินตนาการได้ในสุนัข รวมถึงสีดำ สีดำและสีน้ำตาล น้ำเงิน น้ำเงินและน้ำตาล ช็อคโกแลต ช็อคโกแลตและสีน้ำตาลแทน ครีမ် สีครีมเซเบิล ส้ม สีส้มเซเบิล , สีแดง, สีน้ำตาลแดง, สีน้ำตาลเข้ม (ขนปลายดำบนพื้นหลังสีเงิน, ทอง, เทา, สีน้ำตาลแกมเหลืองหรือน้ำตาล), ลาย (สีพื้นเป็นสีทอง, สีแดงหรือสีส้มที่มีลายกากบาทสีดำเข้ม) และสีขาว ปอมที่เป็นสีขาวมีหย่อมสีอื่นเรียกว่า “สีแบ่งส่วน”

ปอมถือว่าร่าในในระดับปานกลาง โดยทั่วไปแล้วตัวผู้จะถอดขนชั้นในออกปีละครั้ง ตัวเมียที่ไม่ได้ทำหน่องมักจะถอดขนชั้นในออกเมื่ออยู่ในฤดู หลังส่งลูกครอก และเมื่อใดก็ตามที่เครียด

เพื่อกันชนจากขนผ้าและเฟอร์นิเจอร์ของเพื่อนๆ ให้แปรงและหวีปอมของเพื่อนๆ อย่างน้อยสัปดาห์ละสองครั้งด้วยแปรงสติกเกอร์ลวดและหวีโลหะ ซึ่งจะกระจายน้ำมันตามธรรมชาติของผิว ช่วยให้ขนและผิวหนังแข็งแรง และป้องกันเชื้อหรือผ้าพันกัน ให้แน่ใจว่าคุณแปรงและหวีลงไปที่ผิวหนังเพื่อขจัดขนชั้นในที่หลุดลอกออกทั้งหมด

เริ่มแปรงปอมของเพื่อนๆ ที่หัวของเขา จากนั้นแยกขนและบิดไปข้างหน้าเพื่อให้หนังตกลงมาเมื่อคุณทำเสร็จแล้ว หากต้องการ คุณสามารถตัดแต่งปอมของเพื่อนๆ เป็นครั้งคราวเพื่อความเรียบร้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เท้า รอบใบหน้าและใบหู และบริเวณปลายด้านหลัง

คุณสามารถอาบน้ำให้เขาได้บ่อยเท่าที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นรายวันหรือรายเดือน ตราบใดที่คุณใช้แชมพูและ ครีมนวดสูตรอ่อนโยนสำหรับสุนัข ถ้าเขาเริ่มได้กลิ่นสุนัขตัวเล็ก ๆ ระหว่างการอาบน้ำ ให้โรยแป้งเด็กลงบนขนของเขา ปล่อยให้หนังแห้งแล้วจึงแปรงออก

ความต้องการด้านการดูแล อื่นๆ ได้แก่ สุขอนามัยทางทันตกรรมและการดูแลเล็บ ปอมมักมีปัญหาทางทันตกรรม ดังนั้นนี่คือสิ่งที่ต้องระวังเป็นพิเศษ เป็นการดีที่จะแปรงฟันอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง และตัดเล็บขึ้นไปอีกทุกวัน

ตัดเล็บเป็นประจำหากสุนัขของเพื่อนๆ ไม่สวมรองเท้าตามธรรมชาติ หากคุณสามารถยึนพวกน้องคลิบบนพื้น แสดงว่าหนังยาวเกินไป เล็บสั้นที่เล็มอย่างเรียบร้อยช่วยให้ขาของเพื่อนๆ ไม่เกิดรอยขีดข่วนเมื่อปอมกระโดดขึ้นไปทักทายคุณอย่างกระตือรือร้น

เริ่มทำความคุ้นเคยกับ ปอมeranian ของเพื่อนๆ ให้ถูกแปรงและตรวจสอบเมื่อเขาเป็นลูกสุนัข จับอุ้งเท้าของน้องบ่อยๆ สุนัขจะงอนเท้า และมองเข้าไปในปากและหูของน้อง ทำให้การดูแลร่างกายเป็นประจำเป็นสิ่งจำเป็นที่เต็มไปด้วยคำชมและรางวัล และคุณจะสามารถวางรากฐานสำหรับการสอบสัตวแพทย์อย่างง่ายและการจัดการอื่น ๆ เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่

ในขณะที่คุณดูแลขน ให้ตรวจดูแผล ผื่น หรือสัญญาณของการติดเชื้อ เช่น รอยแดง อ่อนโยน หรือการอักเสบที่ผิวหนัง ในหู จมูก ปาก และตา และที่เท้า หูควรมีกลิ่นหอม ปราศจากขี้ผึ้งหรือสิ่งสกปรกภายในมากเกินไป และดวงตาคควรใส ไม่มีรอยแดงหรือของเหลวไหลออก การสอบรายสัปดาห์อย่างถี่ถ้วนจะช่วยให้คุณระบุปัญหาสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่เนิ่นๆ

ความเป็นมิตรกับเด็กและสัตว์เลี้ยงของปอมเมอเรเนียน

ปอมeranian ที่กล้าหาญและกระตือรือร้นชอบเล่นแต่เขาเหมาะที่สุดสำหรับบ้านที่มีลูกโตซึ่งไว้ใจได้ว่าจะดูแลเขาอย่างระมัดระวัง พ่อพันธุ์แม่พันธุ์หลายคนปฏิเสธที่จะขายลูกสุนัขให้กับบ้านที่มีลูกเล็กๆ ด้วยเหตุผลที่ดี แม้ว่าปอมจะแข็งแรง แต่ปอมตัวเล็กก็ได้รับบาดเจ็บง่ายเกินไป หากเขายังเอือมทำตกหรือเหยียบโดยเด็กที่งอแง

สอนให้เด็กรู้จักวิธีเข้าใกล้และสัมผัสสุนัข และดูแลปฏิสัมพันธ์ระหว่างสุนัขกับเด็กเล็กเสมอเพื่อป้องกันไม่ให้ถูกกัด หูหรือหาง สอนบุตรหลานของเพื่อนๆ ไม่ให้เข้าใกล้สุนัขตัวใดในขณะที่เขากำลังกินหรือพยายามเอาอาหารของสุนัขออกไป สุนัขไม่ควรถูกทิ้งไว้โดยไม่มีใครดูแลเด็ก

ปอมเมอเรเนียนสามารถเข้ากับแมวและสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกน้องถูกเลี้ยงดูมาด้วยกัน ปกป้องน้องๆ จากสุนัขตัวใหญ่ ปอมไม่รู้ว่าน้องตัวเล็กแค่ไหน และน้องๆ ไม่กลัวที่จะทำร้ายสุนัขตัวใหญ่

บทสรุปสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน (ปอมmeranian)

ความสามารถในการปรับตัว

การปรับตัว ★★★★★

ตรงกันข้ามกับความเชื่อที่เชื่อกันมานาน สุนัขสายพันธุ์ขนาดเล็กทุกสายพันธุ์อาจไม่เหมาะที่จะเลี้ยงในคอนโด เจ้าตัวเล็กมักมีพลังงานสูงและร่าเริง เป็นอุปสรรคสำหรับชีวิตในตึกสูง สุนัขสายพันธุ์ที่สามารถเลี้ยงในคอนโด ต้องมีบุคลิกเจียบๆ พลังงานน้อย เป็นสุนัขสายพันธุ์ที่ค่อนข้างสงบ และสุขภาพกับผู้อยู่อาศัยคนอื่นๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นคุณสมบัติที่ดีในคอนโด

ความยากในการเลี้ยง ★★★★★

สุนัขบางสายพันธุ์อาจเลี้ยงง่ายกว่าสายพันธุ์อื่น พวกมันอาจจะบางสายพันธุ์สามารถฝึกฝนค่อนข้างง่าย พวกมันยังมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะยอมรับความผิดพลาด หรือความไม่เข้ากันกับคุณบ้างในบางสถานการณ์สุนัขสายพันธุ์ที่มีความอ่อนไหวสูง มีความคิดอิสระ หรือกล้าแสดงออก อาจจะเป็นอุปสรรคสำหรับผู้เลี้ยงสุนัขมือใหม่ คุณจะต้องคำนึงความเข้ากันกับน้องหมาของคุณด้วย ก่อนที่จะเป็นเจ้าของน้องๆ

ความอ่อนไหว ★★★★★

สุนัขบางสายพันธุ์ตัวจะปล่อยให้การดำหนิที่ผ่านไปอย่างไม่มีที่ระ ในขณะที่บางสายพันธุ์ก็เก็บไว้ในใจ สุนัขที่มีความอ่อนไหวต่ำหรือที่เรียกว่า “ว่าง่าย” “อดทน” “ยืดหยุ่น” และแม้กระทั่ง “จิตใจเข้มแข็ง” สามารถอยู่อาศัยในบ้านที่มีเสียงดังวุ่นวาย เจ้าของที่เสียงดังหรือสถานการณ์ที่คาดไม่ถึง หากคุณมีเด็กเล็กๆ ชอบจัดปาร์ตี้ เล่นในโรงรถ หรือมีชีวิตที่วุ่นวาย ไม่ควรเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ที่ความอ่อนไหวสูง

อยู่ตัวเดียวได้ ★

บางสายพันธุ์มีความผูกพันกับครอบครัวอย่างใกล้ชิดและมีแนวโน้มที่จะวิตกกังวลหรือตื่นตระหนกเมื่อเจ้าของทิ้งไว้ตามลำพัง สุนัขที่วิตกกังวลมีความสามารถทำลายล้างได้อย่างคาดไม่ถึง เช่น เห่า หอน กัดแทะ และก่อให้เกิดความโกลาหลขึ้นได้ สายพันธุ์เหล่านี้จะค่อนข้างสงบเมื่อสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่บ้านในระหว่างวัน และสามารถพาสุนัขไปที่ทำงานได้

ทนอากาศหนาว ★★★★★

สายพันธุ์ที่มีขนสั้นมากและมีขนชั้นในหรือไขมันในร่างกายเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย มีความเสี่ยงที่จะเป็นหวัดเมื่ออยู่ในอากาศหนาว สุนัขที่มีความทนทานต่อความหนาวเย็นต่ำจำเป็นต้องอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีอากาศอบอุ่น และควรมีเสื้อแจ็คเก็ตหรือเสื้อกันหนาวสำหรับอาศัยในสภาพอากาศที่หนาวเย็น

ทนอากาศร้อน ★★

สุนัขสายพันธุ์ที่มีขนหนาสองชั้นมีความเสี่ยงที่จะมีปัญหาในอากาศร้อนจัด เช่นเดียวกับสายพันธุ์ที่มีจมูกสั้น เช่น บูลด็อกหรือปัก เนื่องจากพวกมันจะระบายความร้อนได้ช้า หากคุณต้องการพันธุ์ที่อาศัยได้ในสภาพอากาศที่ร้อน สุนัขตัวโปรดของคุณจะต้องอยู่กับคุณในบ้านในวันที่อากาศร้อนหรือชื้น และจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่อพาไปออกกำลังกายในที่ร้อน หรืออากาศร้อน

ความเป็นมิตรของสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ความเป็นมิตร

เป็นมิตรกับครอบครัว ★★★★★

สุนัขบางสายพันธุ์อาจรักความเป็นส่วนตัวและมีนิสัยห่างเหิน ถึงแม้ว่าพวกมันอาจจะได้รับการเลี้ยงดู ความรัก ความอบอุ่นเป็นอย่างดี ตั้งแต่ยังเป็นลูกสุนัข น้องอาจจะผูกพันใกล้ชิดกับคนคนเดียวและไม่แยแสกับคนอื่น สายพันธุ์อาจไม่ใช่ปัจจัยเดียว ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมิตรของน้องหมา สภาพแวดล้อมและคนรอบข้างก็มีส่วนทำให้ น้องๆรู้สึกสบายใจกับมนุษย์และผูกพันกันได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

เป็นมิตรกับเด็กๆ ★★

การมีนิสัยอ่อนโยนกับเด็กๆ และแข็งแรงพอที่จะทนแรงจับได้หนักๆ และสามารถจับมากอดได้ และมีทัศนคติที่เพิกเฉยต่อการวิ่ง เสียงเด็กที่กรี๊ดร้องลั่นเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ทำให้สุนัขเป็นมิตรกับเด็ก คุณอาจจะมองหาว่าสายพันธุ์ไหนอยู่ในรายชื่อสุนัขพันธุ์บ็อกเซอร์ที่หน้าตาดีถือว่าเข้ากับเด็กได้ดี เช่นเดียวกับสุนัขพันธุ์อเมริกันสแตฟฟอร์ดเชียร์ (ซึ่งถือว่าเป็นสายพันธุ์พิทบูล) สุนัขตัวเล็กๆ บอบบาง และอาจว่องไว เช่น ชิรวา อาจไม่ใช่สุนัขที่เหมาะสมสำหรับครอบครัวเสมอไป

การดูสุนัขที่ไม่เป็นมิตรกับเด็ก

**สุนัขทุกตัวมีบุคลิกนิสัยแตกต่างกันในแต่ละตัว การให้คะแนนของเราเป็นการสรุป และไม่รับประกันว่าสุนัขทุกสายพันธุ์หรือสุนัขแต่ละตัวจะมีพฤติกรรมอย่างไร สุนัขจากทุกสายพันธุ์สามารถเข้ากับเด็กได้ดีโดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่ประสบมา การฝึกให้เข้ากับเด็กและบุคลิกภาพ ไม่ว่าสายพันธุ์หรือสายพันธุ์ใดก็ตาม และอย่าลืมว่าสุนัขทุกตัวมีชากรรไกรที่แข็งแรง ฟันที่แหลมคม และอาจกัดได้ในสถานการณ์ที่ตึงเครียด เด็กเล็กและสุนัขทุกสายพันธุ์ควรได้รับการดูแลจากผู้ใหญ่เสมอและไม่ปล่อยให้ถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังด้วยกัน

เป็นมิตรกับสุนัขอื่น ★★

ความเป็นมิตรต่อสุนัขตัวอื่นและความเป็นมิตรกับมนุษย์เป็นสองสิ่งที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง สุนัขบางตัวอาจทำร้ายหรือพยายามข่มขู่สุนัขตัวอื่น ถึงแม้ว่าพวกมันอาจจะรักใคร่กับผู้คนก็ตาม บางสายพันธุ์ชอบเล่นมากกว่าต่อสู้ และบางตัวจะหนี สายพันธุ์ไม่ใช่ปัจจัยเดียว สุนัขที่อาศัยอยู่กับเพื่อนร่วมครอกและแม่ของมันจนถึงอายุอย่างน้อยหกถึงแปดสัปดาห์ และใช้เวลาเล่นกับสุนัขตัวอื่นๆในช่วงลูกสุนัข มีแนวโน้มที่จะมีทักษะการเข้าสังคมของสุนัขที่ดี

เป็นมิตรกับคนแปลกหน้า ★★★★★

สุนัขที่เป็นมิตรกับคนแปลกหน้าจะทักทายแขกด้วยการกระดิกหางและจุมูก บางสายพันธุ์อาจขี้อาย ไม่แยแสหรือแม้แต่ก้าวร้าว อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสุนัขสายพันธุ์ไหนก็ตาม สุนัขที่เคยเข้าสังคมและสัมผัสกับผู้คนหลากหลายประเภท อายุ ขนาดและรูปร่าง ตอนเป็นลูกสุนัขจะตอบสนองต่อคนแปลกหน้าได้ดีกว่าเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ จำไว้ว่าแม้แต่สุนัขที่เป็นมิตรก็ควรอยู่ในสายจูงที่ดีและแข็งแรงในที่สาธารณะ

ด้านสุขภาพของสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ด้านสุขภาพและการเลี้ยงดู

การผลัดขน ★★★★★

หากคุณกำลังจะต้องอาศัยอยู่กับกับสุนัขของคุณ คุณจะต้องจัดการกับขนสุนัขบนเสื้อผ้าและในบ้านของคุณอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตาม การหลุดร่วงจะแตกต่างกันไปในแต่ละสายพันธุ์ สุนัขบางผลัดขนตลอดทั้งปี บางตัวผลัดขน ตามฤดูกาล บางตัวทำทั้งสองอย่าง และบางตัวแทบไม่ผลัดขน หากคุณเป็นคนรักความสะอาดเรียบร้อย คุณจะต้องเลือกสายพันธุ์ที่มีขนน้อย หรือผลัดขนในระดับที่คุณรับได้ เพื่อช่วยให้บ้านของคุณสะอาดยิ่งขึ้น

การหลั่งน้ำลาย ★

สุนัขที่มีแนวโน้มจะน้ำลาย น้ำลายอาจยึดไหลเยิ้มที่แขนของคุณและทิ้งจุดเปียกๆ ไว้บนเสื้อผ้าของคุณเมื่อพวกมันเข้ามาทักทาย หากคุณมีทัศนคติที่สบายๆ ไม่ยึดเรื่องน้ำลายของน้องๆก็ดีไป แต่ถ้าคุณเป็นคนเรียบร้อยรักสะอาด คุณอาจต้องการเลือกสุนัขที่มีอัตราการหลั่งน้ำลายต่ำมาเลี้ยง

ความเลี้ยงง่าย ★★

บางสายพันธุ์เป็นสุนัขที่ต้องขนแปรง บางสายพันธุ์ต้องการการอาบน้ำ การตัด และการดูแลอื่นๆ เป็นประจำเพื่อรักษาความสะอาดและสุขภาพที่ดี พิจารณาว่าคุณมีเวลาและความอดทนสำหรับสุนัขที่ต้องการการดูแลมากหรือไม่ หรือมีเงินจ่ายให้คนอื่นทำ

สุขภาพทั่วไป ★★ ★

เนื่องจากการผสมพันธุ์ที่ไม่ดี บางสายพันธุ์จึงมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาทางพันธุกรรมบางอย่าง เช่น ข้อสะโพกเสื่อม (**Hip dysplasia**) นี้ไม่ได้หมายความว่าสุนัขทุกตัวในสายพันธุ์นั้นจะเป็นโรคเหล่านั้น แต่หมายความว่าพวกมันอาจกำลังมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น หากคุณกำลังรับเลี้ยงลูกสุนัข คุณควรตรวจสอบว่าโรคทางพันธุกรรมใดที่พบได้ทั่วไปในสายพันธุ์ที่คุณสนใจ คุณอาจต้องการถามด้วยว่าคนขายมีข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพกายของลูกสุนัขที่อาจเป็นไปได้หรือไม่ อาจจะเป็นของพ่อแม่ของมัน

น้ำหนัก ★★ ★★

บางสายพันธุ์มีความอยากอาหารมากและมีแนวโน้มที่จะทำให้น้ำหนักขึ้นได้ง่าย เช่นเดียวกับในมนุษย์ การมีน้ำหนักเกินอาจทำให้เกิดปัญหาสุขภาพในสุนัขได้ หากคุณเลือกสายพันธุ์ที่มีน้ำหนักมาก คุณจะต้องจำกัดอาหาร และตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกมันได้ออกกำลังกายเพียงพอ และวัดปริมาณอาหารที่รับประทานในแต่ละวันเป็นมือปกติ แทนที่จะหิงอาหารไว้ตลอดเวลา
ถามสัตวแพทย์ของคุณเกี่ยวกับอาหารสำหรับสุนัขของคุณและสิ่งที่พวกมันแนะนำให้เลี้ยงสุนัขของคุณเพื่อให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ปกติ การเพิ่มของน้ำหนักอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพอื่นๆ หรือทำให้ปัญหาแย่ลง เช่น โรคข้ออักเสบ

ขนาด ★

สุนัขมีทุกขนาด ตั้งแต่ชิววาที่ตัวเล็กที่สุดในโลก ไปจนถึงเกรทเดนที่สูงตระหง่าน การใช้พื้นที่ของสุนัขเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจว่าเข้ากันได้กับคุณและพื้นที่อยู่อาศัยของคุณหรือไม่ สุนัขพันธุ์ใหญ่อาจดูแข็งแรงและน่าเกรงขาม แต่บางสายพันธุ์ก็น่ารักอย่างไม่น่าเชื่อ ลองดูและค้นหาสุนัขขนาดที่ใช่สำหรับคุณ

ความสามารถในการฝึกฝนสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ความสามารถในการฝึกฝน

การฝึกฝน ★★ ★★

สุนัขที่ฝึกง่ายจะเชี่ยวชาญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวน้องๆและเจ้าของ (เช่น คำว่า “นั่ง”) การกระทำ (นั่ง) และผลที่ตามมา (การรับขนม) อย่างรวดเร็ว บางสายพันธุ์ก็สามารถฝึกได้อย่างรวดเร็ว แต่บางสายพันธุ์ก็ต้องการเวลา ความอดทน และการทำซ้ำมากขึ้นระหว่างการฝึก หลายสายพันธุ์มีความฉลาด แต่เข้าถึงการฝึกอบรมด้วยวิธี “อะไรในตัวฉัน” ซึ่งในกรณีนี้ คุณจะต้องใช้รางวัลและเกมเพื่อสอนให้พวกมันปฏิบัติตามคำฝึกสอนของคุณ

ความฉลาด ★★ ★★

สุนัขที่ได้รับการเลี้ยงดูสำหรับงานที่ต้องใช้การตัดสินใจ สติปัญญา และสมาธิ เช่น การเลี้ยงปลูสดั้ว จำเป็นต้องออกกำลังกายสมอง เช่นเดียวกับสุนัขที่ได้รับการเลี้ยงดูให้วิ่งตลอดทั้งวันจำเป็นต้องออกกำลังกายร่างกาย หากพวกมันไม่ได้รับการกระตุ้นทางจิตใจที่ต้องการ น้องๆจะแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา เช่น การขุดดินและกัดแทะ การฝึกให้เชื่อฟัง และของเล่นกับสุนัขแบบโต้ตอบเป็นวิธีที่ดีในการฝึกสมองให้กับสุนัข เช่นเดียวกับทักษะอื่นๆของสุนัข เช่น ความคล่องแคล่ว การค้นหา และการช่วยเหลือ

การกัดแทะ ★★

โดยทั่วไปในสายพันธุ์ส่วนใหญ่ในช่วงลูกสุนัขและในสายพันธุ์รีทิฟเวอร์ ทุกวัย ความปากไวหมายถึงแนวโน้มที่จะกัด เคี้ยว และกัดเล่น (กัดที่นุ่มนวลและไม่เจ็บปวดซึ่งไม่เจาะผิวหนัง) สุนัขบางสายพันธุ์มักจะใช้ปากจับหรือ “ต้อน” สมาชิกในครอบครัวที่เป็นมนุษย์ และพวกมันยังต้องการการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้ว่าการแทะของเล่นที่เคี้ยวได้นั้นเป็นเรื่องปกติ แต่ไม่ใช่กับคน สายพันธุ์ปากแข็งมักจะชอบเล่นเกมหาของ รวมถึงการเคี้ยวของเล่นที่อัดแน่นไปด้วยอาหารเม็ดและของขบเคี้ยว

การไล่ล่าเหยื่อ ★★

สุนัขที่ได้รับการเลี้ยงดูมาเพื่อล่าสัตว์ เช่น เทอร์เรียร์ มีความปรารถนาโดยกำเนิดที่จะไล่ตามและบางครั้งก็ฆ่าสัตว์อื่น ๆ สิ่งที่เป็นสิ่งเร้าเช่นแมว, กระจอก, และบางทีแม้แต่รถยนต์ก็สามารถกระตุ้นสัญชาตญาณนั้นได้ สุนัขที่ชอบไล่ล่าจะต้องถูกจูงหรือเลี้ยงไว้ในบริเวณที่มีรั้วกั้นเมื่ออยู่กลางแจ้ง และคุณจะต้องมีรั้วสูงแข็งแรงและปลอดภัยในบ้านของคุณ โดยทั่วไปแล้ว สายพันธุ์เหล่านี้ไม่เหมาะกับบ้านที่มีสัตว์เลี้ยงขนาดเล็กที่อาจดูเหมือนเหยื่อ เช่น แมว หูแฮมสเตอร์ หรือสุนัขตัวเล็กๆ ในทางกลับกัน สายพันธุ์ที่ใช้สำหรับการล่านั้น โดยทั่วไปจะไม่ไล่ล่าตามสิ่งเร้า

เห่าและหอน ★★★★★

บางสายพันธุ์เห่า และหอน มากกว่าสายพันธุ์อื่น เมื่อเลือกสายพันธุ์ ให้นึกถึงความถี่ที่สุนัขส่งเสียงเห่าหรือหอน หากคุณกำลังพิจารณาสุนัขล่าเนื้อ จะพบว่าเครื่องหมายการค้าของพวกมันคือส่งเสียงร้องโหยหวน หากกำลังพิจารณาสุนัขเฝ้าบ้าน เมืองที่เต็มไปด้วย “คนแปลกหน้า” จะทำให้ลูกสุนัขของคุณเห่าทั้งวันหรือไม่? หรือคุณอาศัยอยู่ในบ้านที่มีข้อจำกัดเรื่องเสียงหรือไม่? คุณมีเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือไม่? ถ้าใช่ จากนั้นคุณอาจต้องการเลือกสุนัขสายพันธุ์ที่เงียบกว่า

ความต้องการอิสระ ★

บางสายพันธุ์รักอิสระมากกว่าพันธุ์อื่น สุนัขชนอร์ดิก เช่น ไชบีเรียน ฮัสกี้ ได้รับการเลี้ยงดูมาในที่โล่งกว้าง และหากมีโอกาส พวกมันจะออกผจญภัยหลังจากถูกปล่อยตามสัญชาตญาณ และสุนัขล่าเนื้อจำนวนมากก็ต้องเดินตามจุ่มกของมัน – หรือกระต่ายตัวนั้นที่วิ่งข้ามเส้นทาง และมันจะหมายถึงการทิ้งคุณไว้ข้างหลัง โดยไม่สนใจใยดี

ลักษณะทางกายภาพสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียน

ลักษณะทางกายภาพ

ระดับพลังงาน ★★★★★

สุนัขที่มีพลังงานสูง จะมีความแอกทีฟพร้อมเข้าชมนสนใจทุกสิ่ง สัญชาตญาณเหล่านี้เกิดจากการฝึกฝนสุนัขบางอย่าง เช่น สำหรับล่าหรือใช้ในปศุสัตว์ พวกมันยังมีความอดทนที่จะทุ่มเทให้กับการทำงานเต็มวัน พวกมันต้องการการออกกำลังกายและการกระตุ้นทางจิตใจอย่างมาก และพวกมันก็ยังมักจะใช้เวลากระโดด เล่น และสำรวจสถานที่และกลิ่นใหม่ๆ สุนัขที่ใช้พลังงานต่ำ ก็จะกลับกัน มันจะเป็นสุนัขรักสงบเงียบๆ อาจจะงีบหลับทั้งวัน เมื่อเลือกสายพันธุ์ ให้พิจารณาถึงระดับกิจกรรมและไลฟ์สไตล์ของคุณเอง หากคิดว่า คุณจะรับมือสุนัขที่ร่าเริง กระฉับกระเฉง แล้วรู้สึกสนุก หรือคิดว่ามันร่าเริง

สัญชาตญาณ ★★

สุนัขที่กระฉับกระเฉงอาจมีหรือไม่มีพลังงานสูง แต่ทุกสิ่งที่พวกน้องทำ พวกมันทำอย่างกระฉับกระเฉง เช่น น้องจะรัดสายจูง (จนกว่าคุณจะฝึกพวกมันไม่ให้ทำ) พยายามไถผ่านสิ่งกีดขวาง และแม้กระทั่งกินและดื่มอีกใหญ่ พฤติกรรมเหล่านี้ต้องการการฝึกอบรมอย่างดี เพื่อเรียนรู้มารยาทที่ดี และบางสายพันธุ์อาจไม่เหมาะที่สุดสำหรับบ้านที่มีเด็กเล็กหรือผู้สูงวัยหรืออ่อนแอ ในทางกลับกัน สุนัขที่มีกำลังน้อยมีแนวทางการใช้ชีวิตที่สงบสุขมากกว่า

การออกกำลังกาย ★ ★

บางสายพันธุ์ทำได้ดีด้วยการเดินเล่นรอบ ๆ ช่วงค่ำอย่างช้า ๆ บางสายพันธุ์ต้องการการออกกำลังกายอย่างกระฉับกระเฉงทุกวัน หากไม่มีการออกกำลังกายเพียงพอ สายพันธุ์เหล่านี้อาจเพิ่มน้ำหนักและระบายพลังงานที่สะสมไปในแบบที่คุณไม่ชอบ เช่น การเห่า การเคี้ยว และการขุด สายพันธุ์ที่ต้องการการออกกำลังกายเป็นจำนวนมากเหมาะสำหรับผู้ที่ชอบทำกิจกรรมนอกบ้าน คนกระตือรือร้น หรือผู้ที่สนใจฝึกสุนัขเพื่อแข่งขันกีฬา สุนัขที่ให้พลังงานสูง เช่น ความคล่องแคล่ว

ความขี้เล่น ★ ★ ★

สุนัขบางตัวเป็นลูกหมาตลอดกาล - ขอเกมเสมอ - ในขณะที่บางตัวก็จริงจังและใจเย็นกว่า แม้ว่าลูกสุนัขขี้เล่นจะฟังดูน่ารัก แต่ให้พิจารณาว่าคุณต้องการเล่นเกมถึงเชือกกี่ครั้งในแต่ละวัน และไม่ว่าคุณจะมีเด็ก ๆ หรือสุนัขตัวอื่น ๆ ที่สามารถเป็นเพื่อนเล่นกับน้องหมาทั้งวันได้หรือไม่

หน้ารวมสายพันธุ์สุนัข

 KAWAII BEAR

สุนัขสายพันธุ์ปอมเมอเรเนียน | ปอมmeranian